

[Duborg.]

gørelse ikke var rigtig, og at Forholdene ikke tilnærmelsesvis var saa alvorlige, som jeg gav det Udseende af. Jeg vil imidlertid fremhæve, at hele den Kritik, der er fremkommet fra Regeringspartierne, ikke har blot antydningvis forsøgt at rokke ved de ganske nøgterne Tal, jeg fremdrog, og derfor synes denne Kritik mig at være mere politisk dikteret end strengt sagligt begrundet. Længst ude i sin Kritik af mine økonomiske Betragtninger var det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen. Det ærede Medlem gik endogsaa saa vidt, at han betegnede mine Beregninger som en til dette Formaal bearbejdet Statistik. Dermed kan der fornuftigvis efter almindelig menneskelig Sprogbrug ikke menes andet end, at de i Grunden er ganske forkerte og med Hensigt lavet forkerte. Jeg finder, at det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen her er gaaet alt for langt ud i sin Polemik. Hvis det ærede Medlem blot havde kunnet paavise, at væsentlige Dele af mine økonomiske Beregninger var urigtige, saa var der dog noget Grundlag for en saadan Kritik; men det ærede Medlem har ikke gjort noget Forsøg i den Retning. Jeg paaviste ved meget indgaaende Opgørelser, at det nuværende Prisfald vilde bevirke en Nedgang i Eksportindtægter paa ca. 200 Mill. Kr., og at dette selvfølgelig maatte blive af den største Betydning ikke blot for Landbrugets Økonomi, men for hele Landets Økonomi. Det ærede Medlem eller andre Medlemmer her i Tinget har ikke kunnet rokke ved denne Beregning. Forudsætningen for, at man skulde kunne ændre noget ved denne Opgørelse, vilde selvfølgelig være den, at man enten skulde paavise, at Beregningsgrundlaget var forkert, eller ogsaa maatte man i det mindste paastaa, at det nuværende Prisniveau er saa urimelig lavt, at det vil være uholdbart og ikke kan vare længe. Ingen af Delene har fundet Sted af den gode Grund, at det vilde være for dristigt at paastaa, at de nuværende Priser er saa urimelig lave, at de ikke skulde kunne holde ret længe. Forholdet er jo dette, at de nuværende Priser paa Fedevarer er ganske afgørende for hele Landets Økonomi, og de ligger omkring ved eller maaske rigeligt 15 pCt. over Før-Krigspriserne. Set i Forhold til hele Verdens Prisniveau er der ikke meget, der taler for, at der kan foregaa en Stigning paa disse Omraader, i det mindste ikke af en saadan Betydning, at det vil faa nogen væsentlig Indflydelse paa dette Resultat.

Jeg tror imidlertid, at man maa gaa

ud fra, at Grunden til den stærke Kritik, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen fandt sig foranlediget til overfor mine Betragtninger, maa søges i den rigtige Tanke, at hvis de Betragtninger og Beregninger, jeg her har fremsat, er rigtige, saa er den Finanspolitik, den Skattepolitik, om man vil, som den nuværende Regering gaar ind for, uholdbar. Derfor er det selvfølgelig overordentlig vigtigt, at man fra Regeringspartierne Side faar givet Befolkningen det Indtryk, at en saadan Nedgang overhovedet ikke er sandsynlig, eller at der overhovedet ikke kan være Tale om nogen saadan. Desværre vil enhver, der ser ganske nøgternt paa denne Sag uden Hensyn til særlige Partiinteresser, sikkert maatte give mig Medhold i, at saadan ligger Stillingen i Dag, og efter alt at dømme vil den ligge saadan for os i en ret lang Fremtid. Derfor er det, jeg har fremdraget det, thi det er ikke god Finanspolitik ikke at tage Hensyn til de virkelige økonomiske Forhold, som de er i Landet.

Den megen Tale, der har været her i Tinget om, hvorvidt den Krise, vi har, er en Produktionskrise eller en Gældskrise, finder jeg ganske overflødig at fortsætte. Jeg vil kun om dette Spørgsmaal sige, at det er jo udenfor enhver Diskussion, at det er de vanskelige, de daarlige Produktionsforhold, der bevirker Krisen, og Udfaldet af denne Krise vil jo altid blive — i Landbruget som i ethvert andet Erhverv —, at den overfor mange Personer samtidig eller rettere efterhaanden bliver til en Gældskrise. Men derfor at sige, at Gældskrisen er Aarsagen, det er at stille Aarsag og Virkning i omvendt Forhold. Diskussionen er imidlertid ganske overflødig, idet Virkningen overfor Samfundet bliver den samme. Hvad enten man teoretisk vil hævde, at Aarsag er Virkning, eller at Virkning er Aarsag, vil Resultatet jo blive, at denne Krise — hvad vi end ønsker at kalde den — vil medføre en mægtig Nedgang i Landbrugets Købeevne, en Nedgang, som sikkert maa anslaaes til ikke saa lidt over 200 Mill. Kr., idet det jo ikke blot er Landbrugets Eksportindtægter, der gaar ned, men det er i tilsvarende Grad ogsaa hele Hjemmesalget her i Landet. En saadan Nedgang paa over 200 Mill. Kr. i Forbruget vil — det er da hævet over enhver Tvivl — øve sine stærke og voldsomme Virkninger paa alle Erhverv her i Landet.

Jeg mener derfor, at det har været fuldt ud berettiget at fremdrage dette Forhold ved Finanslovforslagets første Behand-